

Ferrarsko-florentský koncil se řadí k velkým událostem světových dějin.

Byla zde uzavřena církevní unie, která alespoň na několik let vytvořila iluzi, že došlo k sjednocení křesťanské církve. Dále se podařilo definitivně odstranit rozkol mezi západními křesťany poté, co abdikoval vzdoropapež Felix v. I O historii ferrarsko-florentského koncilu bylo publikováno velké množství vědecké literatury, a to jak západních, tak východních badatelů. Valná většina z nich však nereflexuje prameny ruské proveniencí, které byly napsány členy ruské pravoslavné delegace. Nezabývají se ani tím, jaký dopad měla církevní unie na Rus. Uzavření unie ve Florenci považují za důležitý moment, který způsobil změny ve struktuře ruské církve. V literatuře však toto téma chybí nebo je mu věnován jen omezený prostor. To se stalo impulsem k tomu, abych se touto problematikou začala zabývat. Tématem diplomové práce Ruská účast na florentském koncilu a odmítnutí církevní unie jsou jednání ferrarsko-florentského koncilu v letech 1438-1439 s důrazem na důsledky, které vyplynuly z jejich ustanovení pro ortodoxní církve a pravoslavné křesťany. Svoji pozornost jsem zaměřila především na účast ruského poselstva, vedeného metropolitou kyjevským a vší Rusi Isidorem.² Pokusila jsem se vysvětlit jaké důvody vedly velikého knížete Vasilije II. k zavržení církevní unie a postihnout důsledky, které z toho pro Rus vyplývaly. Hledala jsem odpověď na otázku, zda a v jaké míře mělo odmítavé stanovisko moskevského panovníka vliv na budoucí vývoj moskevského státu. Cílem práce je mimo jiné snaha zjistit, jaké postoje zaujímali k oficiální politice Vasilije II. v církevních záležitostech někteří představitelé moskevského knížectví. Zajímalo mě, zda se nějak lišily od názoru moskevského panovníka. Ráda bych toto studium rozšířila na většinu pravoslavného obyvatelstva, to však vzhledem k informacím, které nám poskytují zachované ruské prameny, není možné.